

РЕЦЕНЗИЯ

По конкурс за заемане на академичната длъжност „ПРОФЕСОР“ в ИИОЗ – БАН
По професионално направление ФИЛОСОФИЯ – 2.3.

В научна област 2.Хуманитарни науки.

За нуждите на секция „История на философските и научните идеи“ към Института по изследвания на Обществата и знанието, Българска Академия на науките. Обявен в Държавен вестник бр.95/ 1,11,2013.

Рецензент: доц.,дфн. **Стефан Н.Пенов**, ръководител катедра/зав. секция:
“Религия, вярвания, всекидневен живот“, ИИОЗ, БАН.

Данни за конкурса:

В конкурса за академичната длъжност“професор“ за нуждите на секция „История на философските и научните идеи“ към Института по изследвания на обществата и знанието, Българска Академия на науките се яви един кандидат – Доц.,дфн.Иванка Богомилова Райнова.

Данни за научно-изследователската, преподавателска и др.научна и образователна дейност на кандидата:

Доц.дфн. **Иванка Райнова** е известен български учен-философ, която има ясно очертани полета на изследване, в които несъмнено е водещия или сред водещите в България специалисти, а именно: съвременни философски учения, феноменология, екзистенциална философия, херменевтика, постмодерна философия. Няма др.български, а може би дори и чуждестранен автор, който да познава така добре и задълбочено творчеството на П.Рикьор. Факт е и нейната международна известност. Доц.Райнова е завършила специалност „философия“ през 1984 г. Тя е доктор по философия от 1989 г. с темата "Насоки на антропологизма във Франция: екзистенциализъм – персонализъм" (Съвременни философски учения 05.01.01) и доктор на философските науки от 2013 г. с темата "Между свещеното и светското: към проблема за континуитета и дисконтинуитета във философията на Пол Рикьор" (Съвременни философски учения 05.01.01). Има множество грантове и специализации в Белмонт -САЩ, Institut für die Wissenschaften vom Menschen (*Institute for Human Sciences*), Виена- Австрия;в Австрийската Академия на науките и др. Областта на научните и' интереси обхваща: Съвременна Западна философия, феноменология, екзистенциална философия, херменевтика, философска антропология, персонализъм, религиозна философия, постмодернизъм, феминистка философия, джендър стъдис, аксиология, теория на превода и др. Дфн.Ив.Райнова има солиден научен и преподавателски опит в България и чужбина: 1984-86 хоноруван асистент към катедра "Западни езици" на СУ "Св. Климент Охридски".

-1989 избрана за научен сътрудник II ст. в Института по философия на БАН.

-1991 избрана за научен сътрудник I ст. в Института по философски науки на БАН.

-1995 избрана за доцент/старши научен сътрудник в Института за философски изследвания на БАН.

-1995-1997 научен секретар на Института за философски изследвания

-2009-2012 хоноруван лектор към ВУЗ Майдлинг и ВУЗ Ландщрасе, Виена

Преподавателски опит и стаж:

Девет -9- семестъра преподавателска дейност в СУ "Кл. Охридски" по френски език (превод), философия и култура на III, IV, V курс специалност философия и психология (1984-1990); Спецкурс "Специализиран философски превод", III курс философия (февруари-юни, 1989); Спецкурс "От Хусерл до Рикьор"(февруари -юни, 1990);Ръководител и участник в семинара "Съвременни ценностни проблеми и теории" на Института за аксиологически изследвания (от 1999-); Лекция: "Virtual Diversity", ВУЗ Майдлинг, четвъртък, 26.11.2009,18.00-21.00 ч.; Лекционен курс "В търсене на смисъла", ВУЗ Майдлинг 2010-2011;

Лекционен курс "Gender Mainstreaming", ВУЗ Майдлинг, януари 2010- 2012 ;
Лекционен курс "Wertekompetenz" ("Ценностна компетентност"), 3 модула: ВУЗ Майдлинг 16.1.2010, 10.00-18.00; 23.1.2010, 10.00-18.00; 30.1.2010, 10.00-18.00;
Лекционен курс "Философски прочити и дискусии", от 15.02.2010, всеки понеделник 18.00-21.00, ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "Was mir wichtig ist. Wertekompetenz in Zeiten von Globalisierung und Wirtschaftskrise" ("Какво е важно за мен. Ценностна компетентност във времето на глобализация и икономическа криза"), 08.05.2010 и 15.05.2010, 10.00-18.00, ВУЗ Майдлинг;
Лекционен курс "Einführung in die Philosophie" ("Въведение във философията"), ВУЗ Ландщрасе от 12.2.2010 - 17.20-19.00, всеки втори петък ; Лекционен курс "Managing Diversity" ("Дивърсити мениджмънт"), ВУЗ "Ландщрасе", петък 16.4.2010, 17.00-21.00, събота 17.4.2010, 10.00-18.00, неделя 18.4.2010, 10.00-14.00;

Лекционен курс "Ценностна компетентност във времето на многообразие и промяна", във WIFI - Wirtschaftsförderungsinstitut, Виена – 8 часа
"Wertekompetenz in Zeiten von Vielfalt und Veränderung", петък 19.11, 2010, 14.00-22.00, събота 20.11.2010, 9.00-17.00; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 25.10.2010-17.01.2011, 10x всеки понеделник 18.00-21.00, ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 14.03.2011, 10x всеки петък 18.00-21.00, ВУЗ ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "Ценностна компетентност", 3 модула -15.01.2011, 21.01.2011, 29.01.2011, 10-18 ч. ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "В търсене на смисъла", 2 модула, събота 12.03.2011 и събота 19.03.2011, 10.00-18.00, ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "В търсене на смисъла", 10 пъти от понеделник 24.10.2011 нататък, 18.00-21.00 ч., ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "Einführung in die Philosophie" ("Въведение във философията"), ВУЗ Ландщрасе от 18.2.2011 - 17.20-19.20, 10x всеки петък; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 18.02.2011, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 07.10.2011, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс "Wertekompetenz in Zeiten von Vielfalt und Veränderung" ("Ценностна компетентност във времето на многообразие и промяна"), във WIFI - Wirtschaftsförderungsinstitut, Виена – 2 модула по 8ч., петък 11.11, 2011 от 14.00-22.00 ч. и петък 23.03.2012 от 14.00-22.00 ч.; Лекционен курс "В търсене на смисъла", 2 модула, събота 03.12.2011и събота 10.12.2011, 10.00-18.00, ВУЗ Майдлинг.; Лекционен курс "Wertekompetenz" ("Ценностна компетентност"), 3 модула, всяка събота от 14.01.2012 нататък, от 10.00-18.00, ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс "Die Kunst zu Leben – ars vitae bone" ("Изкуството да живееш"), 10 пъти, от 05.03.2012-25.06.2012, ВУЗ Майдлинг; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 17.02.2012, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 05.10.2012, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс "Philosophie im Alltag: Die Kunst zu Leben. Lebensgestaltung und persönliche Werte" ("Философия в ежедневието: Изкуството да живееш. Устройване на живота и личностни ценности"), представяне на курса на 15.10.2012 плюс 10 модула от 22.10.2012 нататък всеки понеделник от 18.00-21.00 ч., ВУЗ Урания, Виена; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 15.02.2013, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 11.10. 2013, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс "Philosophie im Alltag: Die Kunst zu Leben. Lebensgestaltung und persönliche Werte" ("Философия в ежедневието: Изкуството да живееш. Устройване на живота и личностни ценности"), представяне на курса на 07.10.2013 плюс 10 модула от 14.10.2013 нататък всеки понеделник от 18.00-21.00 ч., ВУЗ Урания, Виена; Лекция "Philosophie der Gefühle" ("Философия на чувствата"), понеделник 20 януари 2014, 18.00-19.30 ч., ВУЗ Урания, Виена; Лекционен курс " Философски прочити и дискусии ", от 21.02.2014, 10x всеки петък 19.20-21.20 ч., ВУЗ Ландщрасе; Лекционен курс "Philosophie im Alltag: Lebensgestaltung und persönliche Werte" ("Философия в ежедневието: Устройване на живота и

личностни ценности"), представяне на курса на 17.03.2014 от 18.00-19.30 плюс 10 модула от 24.03.2014-16.06.2014 всеки понеделник от 18.00-21.00 ч., ВУЗ Урания, Виена.;

Доц.дфн.Райнова е била **успешен научен ръководител** на докторант, спечелил и международната стипендия «Фулбрайт». Тя има богат и многостранен опит не само като учен и преподавател, но има десетки участия в **редколегии, съставителство, преводи и редакция на книги, списания и сборници** в България и чужбина. Участвала в 9 български и международни **НИ проекта**. Активен участник с лекции доклади е била в 7 различни /български и чуждестранни/ **семинара**. Участвала е общо в **92 международни и национални конференции, колоквиума и кръгли маси**.

Описание на научните трудове.

Дфн.Ив.Райнова е издала следните монографични книги:

1. Between the Said and the Unsaid. Conversations with Paul Ricoeur, Frankfurt, New York Oxford, 2009 (Между казаното и неказаното. Беседи с Пол Рикьор), 2009;

2. Feministische Philosophie in europaeischen Kontext, Wien, Weimar, Koeln, Boehlau, 2010 (Феминистската философия в европейски контекст, Виена, Ваймар, Кьолн и Бьохлау, 2010);

3. Etre et Etre-libre. Deux Passions des Philosophies phenomenologiques, Frankfurt an Main, 2010 (Битие и свободно битие. Две страсти на феноменологическата философия, 2010);

4. От екзистенциалната философия към постперсонализма, София, 1992;

5. От Хусерл до Рик, ор. Феноменологичният подход към човека, София, 1993;

6. Философията в края на ХХ век, Плевен, 1995;

7. Жан -Пол Сартр, Философът без Бог, Плевен, 1995.

От тях кандидатства за академичната длъжност «професор» с първите три/3/, които са оригинални, интересни, написани с много добър стил, изключително богати на информация и добре систематизирани:

Издава е още: 3 брошури; 14 студии в чужбина; 14 студии в България; 43 статии в чужбина; 54 статии в България; Обяснителни бележки, научни апарати и библиографии -2 в чужбина и 4 в България; Отзиви за научни събития и рецензии за книги : 6 в чужбина и 13 в България; научно-популярни статии – 26;

Преводи от френски на немски и български- общо 35.

Доц.дфн.Ив.Райнова е **цитирана** стотици пъти в чужбина и в България.

За нейни трудове са направени общо 11 публикувани **писмени рецензии само в чужбина**.

Кандидатката е **участвала в НИ проекти: 9 национални и международни проекта**. Активно е участвала в **7 български и международни семинара**.

Участвала е с доклади, изказвания и постери в **92 национални и международни научни конференции**.

Всичко това убедително показва, че доц.дфн.Иванка Райнова е един изключително талантлив и плодотворен учен. Нейните издадени философски изследвания и активното и участие в национални и международни форуми са оставили следа в научната литература. Неслучайно тя е цитирана стотици пъти и води диалог като равна с Пол Рикьор. Единствено бих **препоръчал да превежда повече от трудовете си на: български- само с цел за да я четат повече и у нас; на руски – за да я чете половин милиардната аудитория, която използва руски и още повече на английски – като новият “латински” език на съвременната наука.**

Същински научни приноси.

1. Оценка на публикациите на доц.дфн. Иванка Райнова:

1.1. Напълно приемам самооценката, която прави д-р по философия Иванка Райнова. Бих акцентирал върху следните основни моменти:

- ***Between the Said and the Unsaid. Conversations with Paul Ricoeur.*** Frankfurt, New York, Oxford a.o.: Peter Lang, 2009, 160 p., включва три разговора с видния съвременен философ - Пол Рикьор, проведени между 1993 г и 2002 г.. Някои от основните въпроси, които се дебатира са: Нужна ли ни е днес и въобще и за какво е нужна философията ? Има ли своеобразно завръщане в късните трудове на Рикьор, концентрирани върху проблемите на интерпретацията, към по-ранните му трудове, закъгащи проблемите относно човека и връзката му с Транценденцията? Ако философията и религията са две автономни области, възможно ли е с методите на херменевтичната феноменология да се изработи вид "религиозна философия"? Какъв е първичният предмет на философската херменевтика? Какви са възможностите и ограниченията на езика и какви са границите на интерпретацията? Тъй като доц. Райнова не само задава правилните въпроси, но е и пълноправен участник в диалог, а не интервюиращ журналист, то **смятам за пълноценно съавторството и' в тази книга.**

Всичко това позволява тук и в другите си трудове тя да покаже, че:

Творчеството на Рикьор не е конформистко, а по-скоро е израз на **обективното противоречие** между "религиозна" и „философска вяра“/Ясперс/.Е, Рикьор със сигурност не е религиозен философ, но се занимава с интересна философия на религията, в която има херменевтика, антропология и феноменология с много екзистенциален смисъл. Доц. Райнова успешно успява да покаже и това, че: творчеството на Рикьор е полифонично, "вяра като мислеща мисъл", противоречиво и цялостно. То съдържа високо вътрешно напрежение и една конфликтност, дължащи се на два интерпретативни полюса, отнасящи се до „свещеното“, т.е. до религиозната вяра и светското, респ. "философската вяра" на Ясперс. Интерпретирането на Рикьор води до континуитет и дисконтинуитет. А това е легитимен извод при съчетаване на изказа с неизказаното, на феноменологията с Онтологията на безмълвието.

-***Feministische Philosophie in europäischem Kontext.*** Wien, Weimar, Köln: Böhlau, 2010, 273 S., -е разделена на две части. В глава 1. авторката изхожда от въпроса "Що е феминистка философия", изследвайки за пръв път кога и къде се е появил този концепт, неговата семантика, както и множество трактовки, даващи различни отговори на това, дали феминистката философия е американски или европейски "продукт". Изследват се също въпросите за появата и развитието на феминизма в областта на философията в посткомунистическите страни и имало ли е, или не изследвания на социалния пол преди 1989 г.; проблеми на диалога между "източните" и "западните" феминистки, защо понастоящем съществуват десетки женски организации, ала липсват женски движения. Втората част включва диалози с известни феминистки от Западна и Източна Европа.

-***Être et être-libre: Deux passions des philosophies phénoménologiques.*** Frankfurt am Main: Peter Lang 2010, 255 p., -Опитът на Хусерл да основе философията като "строга наука", както и някои основни положения на неговата феноменология са били оспорени от някои негови последователи. Първата част е посветена на основния въпрос за битието. Тя представя с помощта на една сравнителна херменевтика някои реинтерпретации на Хусерловия метод и на Хайдегеровата онтология, които допринасят за осъществяването на съществени поврати във феноменологическата философия. Втората част третира въпросите за съ-битието (Mitsein) и свободата, изследва някои етически и политически подходи, създадени вследствие на прилагането на феноменологията в областите на междуличностната комуникация и обществените отношения.

1.2. Доц.Ив Райнова работи по три/3/ основни направления/области във философията, които можем да групираме така: Съвременни философски учения;Феминистка философия и джандър стъдис. Аксиология.

При изучаването и интерпретацията на **СЪВРЕМЕННИТЕ ФИЛОСОФСКИ УЧЕНИЯ** авторката професионално изследва: феноменология, екзистенциална философия, херменевтика, постмодерна философия. Пол Рикъор е един от най-значимите представители на философията на 20 век, които проблематизират и хвърлят нова светлина върху еволюцията на неговите възгледи по фундаментални въпроси като този за предмета на феноменологията и нейното отношение към философската антропология и херменевтиката на Аза, за същността на философското знание и връзката му с други области и дисциплини като теологията, литературата, езикознанието, политиката и пр. Разкриват се нови или малко известни факти и аспекти от взаимоотношенията му с редица видни философи като Жак Дерида и Жан-Франсоа Лиотар. Ако сравним Рикъор и Райнова, ще отбележим,че Рикъор използва феноменологическата дескрипция и херменевтичния сравнителен анализ за полагане и тълкуване на даден проблем на множество нива, визирайки конфликтността му у различни автори, чиито подходи и решения, смятани често за несъвместими, той се опитва да опосреди; Ив.Райнова, пък, прилага този комплексен метод в комбинация и с генезисния, реконструктивния, генеалогичния, културологичния и биографичния подходи, като показва както евентуалната опосредимост, така и евентуалната несъвместимост на концепциите и методите на сравняваните автори.

Осъществено е ново, собствено компаративно-херменевтично приложение на Хайдегеровия метод на Fragestellung. При за реконструкция на аксиологията на Едит Щайн, чрез анализ на онтологическите основи на Щайновата ценностна теория се показва, че тя е фундаментът и ключът както към концепцията ѝ за човека и по-специално за личността (философска антропология), така и към реинтерпретацията ѝ на Логоса по пътя на една христоцентристка метафизика, която отвежда феноменологията в посока, противоположна на антиметафизическата нагласа на Хусерл и напълно неприемлива за неговия рационализъм и агностицизъм. Освен оригиналния и обективен анализ на Сарт и Бодрияр авторката се спира на изследване на творчеството на австрийския философ Лео Габриел, създал собствена философска система върху логически основи – *Integrale Logik*. Изследванията на Райнова спомогнаха да е възможна предложената реконструкция на възгледите на Габриел за значението и бъдещето на Европа, както и показването на актуалността на неговото интегрално мислене за съвременните интеграционни процеси и обединението на Европа. За разлика от учениците и изследователите на Габриел, които интерпретират отворената система на неговата *Интегрална логика* като алтернатива на системата на Науката логика на Хегел,се развива и обосновава тезата, че "истината на цялото" на *Интегралната логика* е отговор на "истината на битието" на Хайдегеровото *Битие и време*. За пръв път е осъществен сравнителен анализ между концепцията на Лео Габриел за отворената система, базираща се на диалога, и схващането на Пол Рикъор за социалните и цивилизационни процеси, основаващи се на теорията му за конфликтността консенсус. Разкрива се значението на Габриеловата транслативна херменевтика на истината за феноменологията и интеркултурната философия. При анализа на постмодернизма се показва ,че той е частен случай на антимодерния дискурс и на деконструктивизма и се предлага анализ на някои от най-емблематичните му разновидности и значение.При компаративния анализ на постмодерните интерпретации на Фройдовата психоанализа се показва,че революционният заряд на психоанализата, който се състои в откритието на конфронтацията между производството на желанията и социалното производство с неговата репресия, е всъщност и най-добрата ѝ защита, която постмодерната критика неволно извежда наяве

При изследванията на Ив.Райнова върху **феминистката философия и**

движение се показва, а това понякога е за пръв път - и изяснява въпросът кога и как се появява самото понятие "феминистка философия". За пръв път се тематизира и изследва въпросът дали феминистката философия е американски или европейски "продукт". В по-тесен смисъл, Симон дьо Бовоар е тази, която полага началото на феминистката философия, добила по-късно статут на собствено направление в САЩ.

За пръв път се предлага систематизация и типологизация на феминистките дискурси относно отношението между философията и феминизма, Възприемане на седемте елемента или отличителни белега на феминистката философия, изложени от Херта Нагл, като основа за една собствена концепция, показваща, че те трябва да бъдат реинтерпретирани чрез проблема за човека като част от основния философски въпрос. За пръв път е осъществен и представен обстоен анализ на генезиса, развитието и актуалните изследвания и програми по феминистката философия и философски изследвания на социалния пол в различните посткомунистически страни. Предлага се собствено по-точно определение на понятието "женско движение", като оттук, първо, се разграничава феминизма като социално движение от феминизма като движение на идеи, концепции и теории), както и от отделни протестни акции, манифестации и пр. и, второ, се дава комплексно обяснение на въпроса защо при наличието на десетки женски дружества в посткомунистическите страни там се забелязва отсъствието на женски движения (с изключение на женските движения по време на войната в Югославия), както и известна съпротива срещу всякакъв род "феминизъм". Осъществен е нов прочит на *Втория пол* на Симон дьо Бовоар, който противно на разпространените егалитарни интерпретации разкрива Бовоар като предшественичка на постмодернизма на Лиотар и Бодрийар, доколкото още преди тях тематизира по свой начин проблема за т.нар. *Differend*, осъществява критика на митовете като симулакри, делегитимира властовия дискурс и универсалиращите метанаративи на "големите разкази", деконструира дуалистичното, "манихейско" бинарно мислене чрез опозиции и конституиране на вражески образи, отрича абстрактните човешки права и изработва една своеобразна етика на справедливостта, която трябва да бъде разработвана на 3 нива.

В областта на Аксиологията, разбираана като философия и теория на ценностите: За пръв път се прилага и доразвива методът на триъгълника на драмата (по-конкретно във варианта на Роберт Браун) за обяснение на съществуващи ценностни конфликти между някои източноевропейски изследователки на социалния пол и западните феминистки, като заедно с това се предлагат и нови стратегии за преодоляване на подобни драми. Осъществена е херменевтична реконструкция на етическата концепция на Мерло-Понти, която изхожда от неговата интерпретация на Хусерловия *Lebenswelt*. Аргументира се тезата, че жизненият свят образува както началната пресечна точка на феноменологията и онтологията, така и тази на битието и дължимото, на екзистенциалния жив опит, ценностите и нормите, а оттук и на избора и отговорността. Предложена е диаграма на моралния акт на битието-в-света като една комплексна релация имаща за изходна точка въввлечеността на индивида в дадена ситуация, която налага да се действа и която бива съответно оценена през призмата на определени индивидуални и социални норми и ценности, които довеждат накрая до акт, за който действащият, е винаги и единствен отговорен. В заключение се показва как множеството на жизнените светове обуславя множеството на оценъчните и ценностните системи, което обяснява защо концепцията на Мерло-Понти цели да разбули илюзията, че съществува и може да

съществува само една истина и един морал. Разработена е нова алтернатива в спора "модернизъм или постмодернизъм", наречена "existentieller Entwurf des Ganzen", основаваща се върху един нов прочит на философията на Карл Ясперс от гледище на актуалните дебати. Следвайки Ясперс, се аргументира, че истината не трябва да се търси нито в универсалното, нито в партикуларното, а в реализирането на духа (визиите за моралното и справедливото) в екзистенцията, защото ценностите остават идеални изисквания и абстрактни възможности на свободата, докато не се превърнат в конкретни действия. От гледище на философията и социалната теория това означава, че хетерономиите следва активно и целенасочено да се рефлектират и включват в дискурса с оглед анализиране на конфликтните полета и търсене на решения за преодоляването им, без да се налага една позиция в спорещите страни на друга в някакъв мним консенсус. Срещу изключително позитивните трактовки на превода като "етическа проява на гостоприемство" (Рикьор) и истинският нов "език на Европа" като "европейско разрешение на военните конфликти" (Йерволино), се показва, че преводът има и негативни страни, които не трябва да се пренебрегват или игнорират, доколкото е бил и продължава да бъде използван за културно и дискурсивно подчинение. За тази цел се въвежда работното понятие "die Gegengabe der Übersetzung" – противодарът на превода като налагане на дадена власт и на даден език чрез езика на другия. Понятието бива уточнено и развито като се разкриват шест специфични особености на противодара на превода. Разработването на една транслативна херменевтика на европейската история и ценности, съчетаваща по нов начин някои от изследователските концепти и методи на Лео Габриел и Пол Рикьор. Чрез сравнителен анализ на противоположните позиции в дебатите относно това дали Европа следва да бъде "общност на ценности" или "правов ред" биват разкрити редица парадокси, противоречия и реални опасности в някои водещи дискурси относно т.нар. "Европейски ценности". Аргументира се и се доказва тезата, че "общност на ценности" и "правов ред" не се взаимноизключват, че те не трябва да се противопоставят, а напротив да се артикулират в тяхната комплексна взаимовръзка. Предлагат се шест стъпки за преразглеждане на понятието "Европейски ценности".

- Декларирам, че нямам конфликт на интереси при оценката и работата ми с дфн.Иванка Богомилова Райнова!

2. ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Всичко описано в рецензията ми за доц.дфн.Иванка Богомилова Райнова показва изключително висок професионализъм и доказани заслуги. Това е основания **ДА дам недвусмислена **ПОЛОЖИТЕЛНА ОЦЕНКА** за досегашната ѝ научно-изследователска дейност. Предлагам на членовете на Научното жури **ДА ПРЕДЛОЖИМ НА НС на ИИОЗ ДА ИЗБЕРЕ** доц. д.ф.н. **Иванка Богомилова Райнова на академичната длъжност "Професор"** в областта на «Хуманитарни науки»(2) по професионално направление 2.3.- «Философия (по История на философията)» за нуждите на ИИОЗ към БАН.**

21,04,2014 г.

Резензент-

-Доц.,дфн. Стефан Н.Пенов: